

tager ansvaret for sikkerheden, med det endemål, at de danske soldater skal hjem, når sikkerhedssituationen tillader det. De skal ikke være der en eneste dag længere, end det er nødvendigt.

Punkt 4 er, at Danmark fortsætter sin genopbygningsindsats, herunder som annonceret i dag, at regeringen har til hensigt at styrke genopbygningsindsatsen i forhold til den centrale regering i Bagdad.

Må jeg så tilføje et mere overordnet og generelt punkt 5, nemlig at vi fra regeringens side også ser det her i en større regional sammenhæng. Der er selvsagt ingen tvivl om, at mange konflikters moder ligger i Israel-Palæstina-konflikten, og at vi derfor må lægge pres på alle relevante parter for at få genoptaget en bæredygtig fredsproces mellem israelerne og palæstenserne. Det hører også med i det her billede.

Lad mig til sidst sige, at jeg jo lyttede opmærksomt til indlægget fra hr. Niels Helveg Petersen, eller indlæggene, for hr. Niels Helveg Petersen har flere gange i dag sagt, at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt vi skal ud, det er blot et spørgsmål om hvornår.

Se, nu kan selv selvindlysende sandheder jo fremsiges med en sådan dybsindighed, at de kommer til at fremstå som orakelagtig indsigt. For ved nærmere eftertanke må jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at ja, det udsagn, som hr. Niels Helveg Petersen her kommer med, gælder for alle de internationale militære operationer, som Danmark deltager i; at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt vi skal ud, det er blot et spørgsmål om hvornår, for der er ingen steder, vi har til hensigt at blive permanent.

Vi går alle steder ind i internationale militære operationer med henblik på at løse en opgave, og så skal vi ud. Derfor kan hr. Niels Helveg Petersen aldrig nogen sinde undgå at få ret. Jeg vil sige, at hr. Niels Helveg Petersen med hundrede procents garanti vil få ret, hvad enten vi taler om Kosovo eller Afghanistan eller Irak, eller hvor Danmark i øvrigt måtte gå ind i en international militær operation. Det hr. Helveg Petersens udsagn vil altid gælde: Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi skal ud, det er blot et spørgsmål om hvornår.

Det gælder også i Irak.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg forstod på statsministeren, at vi var i færd med at gøre arbejdet færdigt i det sydlige Irak,

at det gik fint i Basra, at vi overdrog magten gradvis til irakiske tropper osv. Er sandheden ikke den, at der har været en flugt af talent fra Basra-regionen som følge af de meget ubehagelige undertrykkelsestendenser, der er fra fanatisk shiitisk side, og at det ikke er de nationale tropper, der overtager magten dernede? Tværtimod er regeringens forsøg på at sende nationalregeringen ned og genoprette en autoritet i Basra slået fejl, for det er to konkurrerende militser, hvis aktiviteter den internationale koalition har besluttet sig til ikke at blande sig i, der til gengæld har den fulde magt med kvindeundertrykkelse og undertrykkelse af anderledes tænkende til følge i Basra. Den tidligere blomstrende havneby er nu forvandlet til et shiitisk islamisk stærkt ensrettet regime efter Teheranmodellen.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

To ting: Det første er, at jeg ikke kan genkende hr. Svend Aukens beskrivelse af situationen.

Men det andet, jeg vil sige, er, at det da er helt oplagt, at ikke mindst i Basraprovinserne eller Basra-regionen er der problemer, og navnlig har der været ganske betydelige problemer. Det er også grunden til, at overdragelsen af ansvaret til de irakiske sikkerhedsstyrker ikke har kunnet foregå hurtigere, end tilfældet er.

Men jeg synes trods alt, det er et fremskridt, at de irakiske sikkerhedsstyrker har overtaget ansvaret i to provinser og snart kan overtage ansvaret i en tredje, men hr. Svend Auken har ret i, at den fjerde og sidste, nemlig selve Basra, ligger det tungere med. Men irakerne har selv et mål om at kunne overtage ansvaret i løbet af 2007, og det er selvfølgelig et mål, vi meget gerne vil gøre vores yderste for at de kan få opfyldt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Var det en del af den oprindelige strategi, at det, vi skulle gøre sammen med andre tropper i den sydlige region, var at omdanne det multikulturelle irakiske Sydirak til en shiitisk teokratisk domineret stat efter iransk forbillede? Er det, som man nu føler er den store sejr, man har vundet, sådan, at når man taler om ro, så er det ro mellem de irakiske militser? Der er jo ingen, der drømmer om, at nationalregeringen har noget at skulle have sagt i selve Basra.